

for Diebliffet for tilstræffeligt at henvise dertil, og skal saaledes ikke komme ind paa en nærmere Udtalelse herom. Jeg skal indskrænke mig til at sige nogle Ord i Anledning af de Bemærkninger, hvortil Mindretallet knytter sin Indstilling. Mindretallet formener, at, da det foreliggende Baneanlæg alene skal foretages „i en økonomisk Interesse og tilmed i en enkelt Kommunes eller en snevert begrændset Egn's økonomiske Interesser“, bør Staten ikke støtte det, da det ikke kan ventes, at Banen vil give en rimelig Rente af den Kapital, der vil medgaa. Dette ærede Mindretals Standpunkt er vistnok i fuld Konsekvens med det Standpunkt, som det paagældende ærede Medlem (Blom) i Almindelighed indtager med Hensyn til Spørgsmaal om Anlæg af Jernbaner her i Landet. Naar saa imidlertid det ærede Medlem dertil knytter en Bemærkning om, at det saaledes opstillede Princip kun af Billighedshensyn bør kunne fraviges i ganske ekstraordinære Tilfælde, saa er det ærede Medlem formentlig ikke her i Konsekvens med den Praxis, som i lang Tid er bleven fulgt af Lovgivningsmagten. Ivertimod, det er Noget, som meget hyppigt har fundet Sted, at Staten har afholdt Udgifter eller bidraget til at afholde Udgifter ved Foranstaltninger, som have været af ren økonomisk Interesse og kun have vedrørt et meget begrændset Distrikts eller en enkelt Kjøbstads eller en enkelt lille Landsdels Interesser. Flertallet har i saa Henseende i Betænkningen henvist til, at Staten hyppig har bidraget til Anlæg af Fiskerihavne. Men det er iøvrigt ikke det eneste Exempel, vi have ikke saa Exempler paa, at Staten har ydet temmelig betydelige Bidrag til Havne i Almindelighed, som ikke alene vedrøre Fiskeriet, men vedrøre den almindelige Seilads, og navnlig er der ofte blevet givet Tilskud til Forbedring af Trafikforholdene i et enkelt Steds Interesse. Der er særdeles mange Exempler herpaa, og der vil vise sig flere, naar man nærmere vil undersøge Forholdet. Det vilde imidlertid være for vidtløftigt, hvis jeg vilde foretage en Opregning i saa Henseende, jeg vil kun tillade mig at tage, hvad der i saa Henseende foreligger i Finantslovsforslaget for det kommende Aar, saaledes som det nu er blevet vedtaget i det andet Thing ved 2den Behandling. Jeg skal saaledes blandt Endringsforslagene til Finantsloven henvise til Endringsforslaget under Nr. 229, Tillæg B., Sp. 581. Der er stillet et Forslag af Indenrigsministeren, som er tiltraadt af Udvalget om et Laan paa 150,000 Kr. til Næst Havn under Kommunens Garanti, rente- og afdragsfrit i 20 Aar, men derefter at forrente

og afdrage med 6 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. p. a. af det til enhver Tid skyldige Beløb betragtes som Rente og Resten som Afdrag. Her tilstaaes altsaa en lille Kjøbstad til Forbedring af dens Havn et i 20 Aar rente- og afdragsfrit Laan paa 150,000 Kr., det vil altsaa sige, naar man lægger en Renteberegning efter 4 pCt. om Aaret til Grund, at saa faar Byen i Virkeligheden en Gave af over Halvdelen af disse 150,000 Kr. Og saa vil jeg ikke tale om, at Næst kan have Udsigt til, naar de 20 Aar ere gaaede, maatte at faae en Del af dette Laan strøget eller faae Rente-friheden tilstaaet i en ny Række Aar. — Jeg skal dernæst henvise til Endringsforslaget til Finantsloven under Nr. 6, Tillæg B., Sp. 533 — det er til § 10 paa Indtægtsloven — der er der Tale om at nedjætte Posten med 67,400 Kr., og tilføies der, Anmærkningen skal affattes saaledes: „Finantsministeren bemundiges til at Statslaanet til Damholt-Hodsager Mergelbane, stort 102,400 Kr., at eftergive 67,400 Kr. samt at indrømme Laantagerne Frihed for at afdrage Resten 35,000 Kr., indtil 11te September 1893.“ Med Hensyn til denne Post skal jeg oplyse, at der paa Finantsloven 1878—79 blev bevilget Interestsentskabet for den nævnte Mergelbane et rentefrit Laan af Statskassen paa 102,400 Kr. mod, at Laanet skulde afdrages i Løbet af 25 Aar med en Femogthvendedel aarlig, første Gang 3 Aar efter Laanets Modtagelse. Denne Forpligtelse til Afdrag paa Laanet blev senere udsat, saa at efter 10 Aars Forløb er Gjælden fremdeles 102,400 Kr., idet der ikke er afdraget Noget. Nu er det vedtaget i det andet Thing ved 2den Behandling, at der skal eftergives 67,400 Kr., saa bliver der 35,000 Kr. tilbage, hvoraf der ingen Rente skal svares, og som først skal begynde at afdrages fra 11te September 1893 med en Femogthvendedel aarlig, saa at altsaa Afdragene først blive færdige 1918. Naar man nu vil se hen til, hvad Renten af disse 35,000 Kr., som Staten til den Tid faar, maa siges at være, saa vil det efter en almindelig Renteberegning blive ca. 22,000 Kr., og der er altsaa paa denne Mergelbane givet et Statstilskud af omtrent 90,000 Kr. — Jeg skal endnu tage en tredje Post paa samme Aars Finantslov. Jeg skal henvise til Anmærkningerne til § 6; der foreslaas til en daglig Dampskibsforbindelse mellem Korsør, Lohals og Hundsløbing et Beløb af 15,000 Kr. Det er altsaa af Hensyn til Trafiken mellem Langeland og det øvrige Land, at disse 15,000 Kr. ere foreslaaede, hvilke 15,000 Kr., kapitaliserede til 4 pCt. svare til et Beløb af 375,000 Kr. Det er altsaa Poster, der findes